

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0068

Nielegalne migrantki w Unii Europejskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie migrantek nieposiadających dokumentów w Unii Europejskiej (2013/2115(INI))

(2017/C 093/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka, w szczególności jej art. 24 i 28,
- uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW) przyjętą przez ONZ w 1979 r.,
- uwzględniając raport sekretarza generalnego ONZ dla Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 23 lipca 2013 r. zatytułowany „Przemoc wobec pracownic migrujących”,
- uwzględniając art. 12 Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając zalecenie ogólne nr 26 Komitetu ONZ ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet w sprawie migrantek w miejscu pracy przyjęte w dniu 5 grudnia 2008 r.,
- uwzględniając Międzynarodową konwencję ONZ w sprawie ochrony praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin,
- uwzględniając komentarz ogólny nr 2 Komitetu ds. Pracowników Migrujących ONZ dotyczący praw nielegalnych pracowników migrujących oraz członków ich rodzin,
- uwzględniając europejską konwencję o ochronie praw człowieka (EKPC),
- uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej,
- uwzględniając konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczącą godnej pracy dla osób pracujących w gospodarstwie domowym,
- uwzględniając wykładnię art. 13 i 17 Europejskiej karty społecznej przedstawioną przez Europejski Komitet Praw Społecznych,
- uwzględniając art. 79, 153 i 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 1, 14, 31, 35 i 47,
- uwzględniając program sztokholmski zatytułowany „Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli”⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2002/90/WE z dnia 28 listopada 2002 r. definiującą ułatwianie nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/52/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. przewidującą minimalne normy w odniesieniu do kar i środków stosowanych wobec pracodawców zatrudniających nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 5.12.2002, s. 17.

⁽³⁾ Dz.U. L 168 z 30.6.2009, s. 24.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98.

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami ⁽¹⁾,
  - uwzględniając raport Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej za 2011 r. zatytułowany „Prawa podstawowe migrantów o nieuregulowanym statusie w Unii Europejskiej”,
  - uwzględniając wytyczne Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej za 2012 r. zatytułowane „Zatrzymywanie migrantów w nielegalnej sytuacji – rozważania na temat praw podstawowych”,
  - uwzględniając europejski projekt badawczy Clandestino oraz projekt Undocumented Worker Transitions („Prześciec nielegalnych pracowników”), finansowane przez Komisję w ramach szóstego programu ramowego w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 czerwca 2013 r. zatytułowany „Czwarte sprawozdanie roczne na temat imigracji i azylu (za 2012 r.)” (COM(2013)0422),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie zmniejszania nierówności zdrowotnych w UE ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2013 r. zatytułowaną „Wpływ kryzysu na dostęp słabszych grup społecznych do usług opieki” ⁽³⁾,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0001/2014),
- A. mając na uwadze, że termin „migrant nieposiadający dokumentów” oznacza obywatela państwa trzeciego, którego obecność na terytorium państwa członkowskiego nie spełnia warunków wjazdu określonych w art. 5 kodeksu granicznego Schengen lub innych warunków wjazdu, przebywania lub pobytu w tym państwie członkowskim ⁽⁴⁾ lub przestała spełniać takie warunki, oraz którego wykrycie przez organy imigracyjne prowadziłoby do decyzji nakazującej powrót lub wydalenie;
- B. mając na uwadze skomplikowaną sytuację, której przyczyną są konflikty zbrojne i zaostrzenie kryzysu humanitarnego na świecie powodujące wzrost napływu uchodźców, w tym rzeszy kobiet i dzieci nieposiadających dokumentów,
- C. mając na uwadze, że państwo członkowskie ma prawo do decydowania o swojej własnej polityce imigracyjnej; mając jednak na uwadze, że istnieje konieczność ochrony i gwarantowania podstawowych praw imigrantów zgodnie z przepisami unijnymi i międzynarodowymi, które są wiążące dla państw członkowskich;
- D. mając na uwadze, że nieposiadający dokumentów migranci często nie dysponują środkami finansowymi, co naraża ich na ryzyko niedożywienia i pogorszenia stanu zdrowia, oraz zmusza do poszukiwania nieakceptowalnych rozwiązań mających na celu zapewnienie środków do życia; mając ponadto na uwadze, że kobietom często towarzyszą dzieci, o które muszą się troszczyć, co stanowi dla nich dodatkowy przymus do szukania możliwości przetrwania i środków do życia;
- E. mając na uwadze, że nieposiadającym dokumentów migrantom ze względu na ich status prawny często odmawia się dostępu do godziwych warunków mieszkaniowych, podstawowych usług opieki zdrowotnej oraz do usług pogotowia, a także szkolnictwa; mając na uwadze, że nieuregulowany status prawny uniemożliwia im ochronę przed wyzyskiem w miejscu pracy lub przed złym traktowaniem pod względem fizycznym i psychicznym; mając na uwadze, że ich status prawny nie pozwala im dochodzić swoich praw przed wymiarem sprawiedliwości;
- F. mając na uwadze, że nieposiadające dokumentów migrantki oraz osoby pozostające na ich utrzymaniu są szczególnie narażone na zagrożenia wynikające z ich statusu prawnego, ponieważ kobiety, w większym stopniu niż mężczyźni, narażone są na złe traktowanie pod względem fizycznym, seksualnym i psychicznym, złe warunki pracy, wyzysk przez pracodawców oraz podwójną dyskryminację – na tle rasy oraz płci;

⁽¹⁾ Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 25.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0328.

⁽⁴⁾ Artykuł 3 dyrektywy 2008/115/WE.

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

- G. mając na uwadze, że nielegalne migrantki są szczególnie bezbronnie wobec handlarzy ludźmi i w związku z tym mogą stać się ich ofiarami;
- H. mając na uwadze, że nieposiadający dokumentów migranci mają ograniczony dostęp do mieszkań socjalnych i pozostają zależni od prywatnego rynku mieszkaniowego; mając na uwadze, że nieposiadające dokumentów migrantki są najbardziej zagrożone złym traktowaniem przejawiającym się przemocą fizyczną lub seksualną, której sprawcami są prywatni właściciele nieruchomości;
- I. mając na uwadze, że migrantki nieposiadające dokumentów są bardziej narażone na przemoc i nadużycia, w tym na tło seksualnym, i są potencjalnymi ofiarami wykorzystywania seksualnego i handlu ludźmi w ujęciu ogólnym; mając na uwadze, że dostęp do państwowych schronisk dla kobiet wymaga posiadania legalnego dowodu tożsamości lub dokumentu pobytowego, a w rezultacie ofiary nie mają innego wyjścia jak tylko pozostać w środowisku przemocy lub uciec na ulicę; mając na uwadze, że skontaktowanie się z policją może dla nich oznaczać deportację;
- J. mając na uwadze, że stereotypy dotyczące płci są silniej zakorzenione w społecznościach imigrantów, a migrujące kobiety częściej padają ofiarami różnego rodzaju przemocy, która przyjmuje w szczególności formę przymusowych małżeństw, okaleczania narządów płciowych, tzw. zbrodni w imię honoru, maltretowania w bliskich związkach, molestowania seksualnego w miejscu pracy, a nawet handlu ludźmi i wykorzystywania seksualnego;
- K. mając na uwadze, że między państwami członkowskimi występują znaczące różnice co do poziomu dostępu do usług opieki zdrowotnej, jakie świadczone są nielegalnym migrantom, oraz co do warunków nakładanych na podmioty świadczące usługi opieki zdrowotnej w zakresie zgłaszania migrantów nieposiadających dokumentów lub innego postępowania;
- L. mając na uwadze, że pilne potrzeby w zakresie opieki zdrowotnej podczas całego życia narażają kobiety nieposiadające dokumentów na niewspółmierne ryzyko otrzymania bardzo wysokich rachunków za opiekę szpitalną w tych państwach, w których nie kwalifikują się one do opieki subsydiowanej, oraz że lęk przed otrzymaniem tak wysokiego rachunku powoduje, że liczne kobiety nieposiadające dokumentów decydują się na poród w domu bez pomocy medycznej;
- M. mając na uwadze, że dostęp do najbardziej podstawowych usług opieki zdrowotnej, takich jak usługi pogotowia, jest dla migrantów nieposiadających dokumentów mocno ograniczony, o ile w ogóle możliwy, ze względu na wymóg posiadania dokumentu tożsamości, wysoką cenę leczenia oraz obawy przed wykryciem i wydaniem organom; mając na uwadze, że nieposiadające dokumentów migrantki są narażone na szczególne zagrożenie, ponieważ nie są objęte opieką dla kobiet, na przykład usługami opieki przedporodowej, porodowej i poporodowej; mając na uwadze, że nieposiadający dokumentów migranci nie mają nawet wiedzy na temat przysługujących im uprawnień w zakresie opieki zdrowotnej w kraju docelowym;
- N. mając na uwadze, że obawa przed wykryciem i wydaniem organom skutecznie powstrzymuje nieposiadające dokumentów migrantki przed zwracaniem się o pomoc, gdy padają ofiarą złego traktowania, nawet do organizacji pozarządowych specjalizujących się w pomocy prawnej skierowanej do imigrantów; mając na uwadze, że w rezultacie migrantki te są skutecznie pozbawiane wiedzy na temat swoich praw oraz gwarancji tych praw; mając na uwadze, że z tych samych przyczyn organizacjom społeczeństwa obywatelskiego trudno jest zaoferować pomoc i wsparcie;
- O. mając na uwadze, że rynek i branża prostytucji w Europie w dużej mierze bazują na bezbronności migrujących kobiet i dziewcząt, oraz że wiele zmuszanych do prostytucji kobiet to migrantki nieposiadające dokumentów, co potęguje złe traktowanie i narażenie na przemoc wpisane w branżę prostytucji;
- P. mając na uwadze, że dzieci, w tym dziewczęta z rodzin migrantów nieposiadających dokumentów nie są posyłane do szkół ze względu na lęk przed wykryciem i niemożnością przedłożenia oficjalnych dokumentów na potrzeby zapisów; mając na uwadze, że nastoletnie migrantki o nieuregulowanym statusie napotykać na poważne przeszkody w dostępie do szkolnictwa wyższego i szkoleń;
- Q. mając na uwadze, że zwiększone zapotrzebowanie na pracowników sektora domowego i sektora opieki przyciąga dużą liczbę migrantek, z których wiele to migrantki nieposiadające dokumentów; mając na uwadze, że nieposiadające dokumentów migrantki pracujące w tym sektorze są narażone na niską płacę, psychiczne znęcanie się, wstrzymywanie wypłat, zatrzymanie paszportów, a czasem nawet złe traktowanie pod względem fizycznym ze strony pracodawców; mając na uwadze, że migrantki nieposiadające dokumentów rzadko dochodzą swoich praw w sądzie;
- R. mając na uwadze, że pracujące migrantki nieposiadające dokumentów praktycznie nie dysponują środkami, aby domagać się właściwych warunków pracy i sprawiedliwych zarobków, zważywszy na ich ekonomiczną i społeczną izolację, nieznaną sobie praw podstawowych oraz strach przed deportacją;

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

- S. mając na uwadze, że nieposiadający dokumentów migranci są w sytuacji próżni prawnej⁽¹⁾;
- T. mając na uwadze, że nieposiadające dokumentów migrantki są szczególnie narażone na złe traktowanie pod względem fizycznym i psychicznym oraz wykorzystanie seksualne podczas zatrzymania i w ośrodkach detencyjnych;

Zalecenia:

1. przypomina, że konieczność ochrony praw podstawowych migrantów nieposiadających dokumentów była wielokrotnie podkreślana przez organizacje międzynarodowe, takie jak Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy, oraz w międzynarodowych instrumentach ONZ dotyczących praw człowieka i przepisach unijnych; w związku z powyższym odwołuje się do Konwencji Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, która zakazuje dyskryminacji ze względu na orientację seksualną, tożsamość płciową, status migranta, uchodźcy lub inny status;
2. przypomina, że polityka imigracyjna i zarządzanie przepływami migracyjnymi, podlegają wspólnej i solidarnej odpowiedzialności państw członkowskich;
3. zwraca uwagę, że nieposiadający ważnych dokumentów i należący do mniejszości seksualnych (lesbijki, biseksualiści i transseksualiści) imigranci są ofiarami podwójnej dyskryminacji, zaś niejasny status obcokrajowca nieposiadającego dokumentów pogarsza ich skomplikowaną sytuację;
4. podkreśla, że imigracja jest zjawiskiem niezwykle aktualnym i konieczne jest stworzenie wspólnych ram prawnych w zakresie polityki imigracyjnej w celu ochrony imigrantów i potencjalnych ofiar, w szczególności kobiet i dzieci, które, w kontekście imigracji, są zagrożone różnorodnymi formami przestępczości zorganizowanej oraz procederu handlu ludźmi;
5. ubolewa, że wiele migrujących kobiet jest oszukiwanych w kraju pochodzenia, gdzie obiecuje się im umowę o pracę w państwach rozwiniętych, a niektóre kobiety są nawet porywane przez sieci zorganizowanej przestępczości i sieci parające się handlem ludźmi w celu seksualnego wykorzystywania; wzywa państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków w zwalczaniu tych nadużyć i nieludzkich praktyk;
6. zachęca państwa członkowskie do stosowania dyrektywy w sprawie ułatwiania nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu w sposób, który nie ogranicza możliwości najmowania lokali przez nieposiadających dokumentów migrantów na wolnym rynku, tak by zmniejszyć ryzyko wystąpienia sytuacji wyzysku lub złego traktowania;
7. przywołuje art. 8 EKPC dotyczący poszanowania integralności fizycznej człowieka i zachęca państwa członkowskie do odstąpienia od wymogu okazania dokumentów w celu uzyskania dostępu do schronisk państwowych w przypadku nieposiadających dokumentów migrantów znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji, mając na uwadze w szczególności specjalne potrzeby kobiet w ciąży, kobiet z małymi dziećmi lub opiekujących się innymi osobami wymagającymi opieki;
8. domaga się, by brać pod uwagę szczególnie trudną sytuację osób o specjalnych potrzebach, takich jak dzieci i dorośli, osoby starsze, osoby niepełnosprawne, analfabetów, członkowie mniejszości, imigranci, którzy są prześladowani w swoich krajach ojczystych z powodu swoich przekonań, orientacji seksualnej, cech fizycznych itd., jak również kobiety, które są ofiarami przemocy;
9. zaznacza, że prawo do opieki zdrowotnej jest podstawowym prawem człowieka, w związku z czym zachęca państwa członkowskie do oddzielenia polityki w zakresie opieki zdrowotnej od kontroli migracji, a co za tym idzie – do odstąpienia od nakładania na pracowników opieki zdrowotnej obowiązku zgłaszania migrantów nieposiadających dokumentów; nawołuje także państwa członkowskie do zapewnienia właściwej opieki i pomocy zgodnie z potrzebami płci; podobnie zachęca państwa członkowskie do zapewnienia specjalnych szkoleń dotyczących kwestii płci dla urzędników, którzy mają kontakt z tymi osobami, oraz do odstąpienia od wymogu nakazującego szkołom zgłaszanie uczęszczających do nich dzieci migrantów nieposiadających dokumentów;
10. zachęca państwa członkowskie do zapewnienia migrantkom nieposiadającym dokumentów właściwego wsparcia psychologicznego, opieki zdrowotnej i pomocy prawnej;

⁽¹⁾ W przypadku gdy nielegalni migranci zostają zatrzymani i zidentyfikowani przez organy imigracyjne oraz wydana zostaje decyzja o wydaleniu, której wykonanie jest następnie odłożone, przy czym migranci nie mają żadnych dokumentów potwierdzających odłożenie wykonania decyzji o wydaleniu.

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

11. przypomina, że prawa określone w dyrektywie w sprawie ofiar nie są zależne od statusu pobytowego ofiary⁽¹⁾; zdecydowanie zachęca państwa członkowskie do oddzielenia kwestii ścigania przemyocy wobec nieposiadających dokumentów migrantek od kwestii kontroli imigracyjnej, co umożliwi ofiarom bezpieczne zgłaszanie przestępstw;
12. potępia wszystkie formy przemocy, handlu ludźmi, złego traktowania i dyskryminacji kobiet nieposiadających dokumentów; podkreśla potrzebę zapewnienia im w takich sytuacjach dostępu do odpowiedniej pomocy bez obaw przed bezpośrednio wynikającym z tego podjęciem wobec nich środków mających na celu deportację;
13. wzywa do wdrażania konwencji nr 29 MOP dotyczącej pracy przymusowej; wzywa do poświęcenia uwagi szczególnej sytuacji kobiet wykonujących pracę przymusową lub obowiązkową, w tym kobiet zmuszanych nie tylko do prostytucji, lecz do wszelkich prac niezgodnych z ich wolą, również w obszarze prac domowych, oraz do ochrony takich nieposiadających dokumentów migrantek;
14. wzywa państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich kroków w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się prostytucji i pracy przymusowej wśród migrantek;
15. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia prawidłowego wdrożenia środka zabezpieczającego, o którym mowa w art. 6 dyrektywy w sprawie kar wobec pracodawców, a który wymaga od państw członkowskich udostępnienia mechanizmów umożliwiających nieposiadającym dokumentów migrantom złożenie pozwu przeciwko pracodawcy w związku z niewypłaconym wynagrodzeniem; wzywa państwa członkowskie, organizacje pozarządowe i wszystkie pozostałe organizacje społeczeństwa obywatelskiego pracujące z migrantami nieposiadającymi dokumentów do prowadzenia kampanii uświadamiających mających na celu informowanie tych osób o takim prawie;
16. wzywa państwa członkowskie do zaprzestania dyskryminacyjnych praktyk, do walki z pracą nierejestrowaną i wyzyskiem w miejscu pracy, między innymi za pośrednictwem inspekcji pracy oraz umożliwienia dostępu do podstawowych usług opieki zdrowotnej;
17. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia odpowiednich szkoleń na temat przemocy ze względu na płeć i wykorzystywania seksualnego dla służb policji oraz innych służb państwowych, które mogą być poproszone o zajęcie się migrantkami bez dokumentów, będącymi potencjalnymi ofiarami takich czynów;
18. gorąco zachęca, by Komisja w ramach przyszłego przeglądu dyrektywy w sprawie kar wobec pracodawców przewidziała mechanizmy umożliwiające nieposiadającym dokumentów migrantom składanie anonimowych, oficjalnych skarg na pracodawców nadużywających swojej pozycji;
19. wzywa wszystkie państwa członkowskie do ratyfikacji Konwencji Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska) oraz do właściwego stosowania jej postanowień, w szczególności art. 59, w którym wyraźnie stwierdza się, że strony podejmują konieczne środki mające na celu umożliwienie zawieszenia biegu postępowania w sprawie wydalenia lub do przyznania niezależnego zezwolenia na pobyt w przypadku ustania małżeństwa tym migrantkom, których miejsce pobytu jest zależne od miejsca pobytu małżonka;
20. zaleca państwom członkowskim znalezienie rozwiązań w celu uznania wartości pracy tych kobiet, które, świadczą usługi, przyczyniając się do prawidłowego funkcjonowania społeczeństw przyjmujących;
21. wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by wszystkie migrantki, w tym migrantki nieposiadające dokumentów, które padły ofiarą nadużyć lub przemocy ze względu na płeć, w tym kobiety zmuszane do prostytucji, miały zapewnioną ochronę i pomoc, oraz do rozpatrzenia indywidualnych przyczyn, dla których z powodów humanitarnych może im być przyznany azyl lub zezwolenie na pobyt stały;
22. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia dyrektywy w sprawie powrotów oraz wydawania zaświadczenia o odłożeniu w czasie decyzji o wydaleniu – zgodnie z wymogiem dyrektywy – w celu uniknięcia sytuacji próżni prawnej;
23. podkreśla znaczenie gromadzenia danych dotyczących indywidualnych doświadczeń nieposiadających dokumentów migrantek; zdecydowanie podkreśla zapotrzebowanie na rzetelne, precyzyjne, porównywalne i dostarczane w odpowiednim czasie dane dotyczące trudnej sytuacji migrantek nieposiadających dokumentów związanej z płcią oraz braku dostępu tych kobiet do wymiaru sprawiedliwości i służb UE, których celem jest opracowywanie i realizowanie spójnej polityki publicznej;
24. wzywa Komisję, aby dokonując oceny dyrektywy w sprawie powrotów, dokonała zmian, które wzmocnią ochronę praw podstawowych zatrzymanych migrantów;

⁽¹⁾ Motyw 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw.

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

25. zwraca uwagę, że organy ścigania poprzez swoje strategie w zakresie pozbawienia wolności nie mogą podważać godności i podstawowych praw człowieka ani umieszczać kobiet w otoczeniu o podwyższonym stopniu zagrożenia przemocą i złym traktowaniem; dlatego wzywa Komisję do zmiany dyrektywy w sprawie powrotów, aby zapewnić poszanowanie praw człowieka migrantów nieposiadających dokumentów, w szczególności w odniesieniu do kobiet w ciąży i dzieci;

26. przypomina, że zgodnie z dyrektywą w sprawie powrotów państwa członkowskie mają obowiązek traktować obywateli państw trzecich przebywających w ośrodkach detencyjnych „w sposób ludzki i godny”, z pełnym poszanowaniem przysługujących im podstawowych praw człowieka; ubolewa nad doniesieniami o przemocy wobec kobiet, do której dochodzi w ośrodkach detencyjnych; wzywa zatem państwa członkowskie do prowadzenia dochodzeń w odniesieniu do wszelkich przypadków domniemanego złego traktowania osób w ośrodkach detencyjnych;

27. wzywa państwa członkowskie, aby zwracały uwagę na każdy sygnał dotyczący stosowania przemocy wobec migrantek nieposiadających dokumentów lub ich nieludzkiego traktowania;

28. wzywa państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy z organizacjami pozarządowymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego działającymi w tym obszarze w celu znalezienia alternatywy dla ośrodków detencyjnych, i do dążenia do tego, by migrantki nieposiadające dokumentów mogły pozbyć się lęku przed kontaktem z osobami, od których powinny uzyskać wsparcie;

29. wzywa Komisję do zadbania o to, by standardy ustanowione w Konwencji ONZ o prawach dziecka były podstawą wszelkich działań dotyczących praw dzieci, w związku z czym wzywa państwa członkowskie do całkowitego i natychmiastowego zaprzestania zatrzymywania dzieci na podstawie ich statusu imigracyjnego, do ochrony dzieci w ramach polityki i procedur migracyjnych przed przemocą oraz do przyjęcia metod alternatywnych wobec zatrzymania, które pozwolą dzieciom na przebywanie w towarzystwie ich rodzin lub opiekunów;

30. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by w drodze intensywniejszych i zintegrowanych badań uzupełniły luki w wiarygodnych danych i aktualnej wiedzy na temat liczby i sytuacji osób nieposiadających dokumentów w UE, by fundacja Europejska Fundacja na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) poświęcała większą uwagę sytuacji kobiet nieposiadających dokumentów i aby uwzględniano je w większym stopniu niż dotychczas podczas realizowania celów w zakresie włączenia w ramach strategii „Europa 2020”;

31. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania ogólnounijnych kampanii uświadamiających informujących migrantki nieposiadające dokumentów o przysługujących im prawach;

32. wzywa do skoncentrowania się na edukacji i prawach kobiet w ramach działań mających na celu przeciwdziałanie migracji przez pomoc rozwojową w krajach pochodzenia migrantów;

33. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia migrantkom wystarczającej liczby osób kontaktowych płci żeńskiej, opiekunek, urzędniczek, rzeczoznawczyń i innych pracowników; apeluje o takie środki ze względu na poszanowanie innych religii i kultur oraz potrzebę ochrony przed dyskryminacją;

o

o o

34. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
